

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **L. V.**, zast. JUDr. Irenou Slavíkovou, advokátkou, se sídlem Wenzigova 5, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2012, č. j. 48 Az 27/2012 - 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Ireně Slavíkové **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2012, č. j. 48 Az 27/2012 - 39, byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2012, č. j. OAM-85/LE-BE02-PA03-2012. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

Dne 26. 10. 2012 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobce (dále též „stěžovatel“) podaná prostřednictvím jeho zástupkyně k poštovní přepravě dne 25. 10. 2012, směřující proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2012, č. j. 48 Az 27/2012 - 39.

Dříve, než Nejvyšší správní soud začne rozhodovat o věci samé, musí přezkoumat dodržení zákonných podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine*). Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně.

V souzené věci byla zásilka určená do vlastních rukou zástupkyně stěžovatele, obsahující rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2012, č. j. 48 Az 27/2012 - 39, zástupkyni stěžovatele doručena do datové schránky dne 9. 10. 2012. Tyto skutečnosti jsou uvedeny na potvrzení o dodání a doručení do datové schránky založeném na č. l. 45b spisu Krajského

soudu v Praze sp. zn. 48 Az 27/2012. Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2012, č. j. 48 Az 27/2012 - 39, byl tedy zástupkyni stěžovatele doručen do vlastních rukou dne 9. 10. 2012. Stěžovatel podal prostřednictvím své zástupkyně kasační stížnost k poštovní přepravě dne 25. 10. 2012.

Jak je uvedeno shora, kasační stížnost musí být podána ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. V daném případě bylo rozhodnutí zástupkyni stěžovatele doručeno v úterý dne 9. 10. 2012. Lhůta pro podání kasační stížnosti počala tedy běžet ve středu dne 10. 10. 2012. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti v dané věci tak připadl na úterý dne 23. 10. 2012. Kasační stížnost tedy měla být stěžovatelem podána u soudu nebo k poštovní přepravě nejpozději dne 23. 10. 2012, aby lhůta pro její podání byla zachována. Zástupkyně stěžovatele však podala kasační stížnost k poštovní přepravě až dne 25. 10. 2012, jak vyplývá z obálky založené na č. 1. 6 spisu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 Azs 34/2012. Kasační stížnost byla tedy navzdory řádnému poučení ze strany krajského soudu podána opožděně. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze podle § 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine* prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 120 a § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., neboť v případě odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o ní.

Stěžovatelce byla pro řízení před soudem ustanovena Krajským soudem v Praze zástupkyní advokátka JUDr. Irena Slavíková. V souladu s § 35 odst. 8 věty poslední s. ř. s. zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V případě ustanovení zástupce účastníku řízení soudem platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Přípisem doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 9. 11. 2012 ustanovená zástupkyně vyúčtovala náklady řízení o kasační stížnosti v celkové výši 8640 Kč včetně daně z přidané hodnoty, a to za tři úkony právní služby spočívající v „ustanovení převzetí a přípravě zastoupení a studiu spisu dne 17. 7. 2012“, „právní poradě s klientem v AK“ konané dne 16. 10. 2012 a „doplnění kasační stížnosti“ ze dne 24. 10. 2012. Pokud jde o požadovaný úkon právní služby spočívající v „ustanovení převzetí a přípravě zastoupení a studiu spisu dne 17. 7. 2012“, jež zástupkyně stěžovatele zřejmě minila podřadit pod § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, pak je zapotřebí uvést, nehledě na to, že ve spise krajského soudu není doklad o tom, že by dne 17. 7. 2012 proběhlo nahlížení do spisu, že za úkon právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení již byla zástupkyně stěžovatele odměněna v řízení před krajským soudem. Dále Nejvyšší správní soud zjistil ze zástupkyní předloženého protokolu o právní poradě se stěžovatelem konané dne 16. 10. 2012, že stěžovatel i po poradě s advokátkou trval na podání kasační stížnosti. Jelikož lhůta pro podání kasační stížnosti končila až dne 23. 10. 2012, byla advokátka, vázaná pokyny stěžovatele, povinna podat jeho jménem včasnou kasační stížnost, k čemuž měla prostor od 16. 10. do 23. 10. 2012, tedy v délce jednoho týdne. Tím, že zástupkyně stěžovatele navzdory jeho výslovnému pokynu řádně a včas nepodala kasační stížnost, jednala v rozporu s § 16 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož je advokát povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny a dále je m. j. povinen důsledně využívat všechny zákonné prostředky v zájmu klienta. Za těchto okolností Nejvyšší

správní soud v souzené věci zástupkyni stěžovatele odměnu a náhradu hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu